

Peisaj nocturn

Bragagiu

Prin ninsorile de stele
Doar tăcerea blândă trece
Totul e în toate cele
Prins și troienit în rece.

Desenează-n noapte fulgul
Linii drepte, linii drepte
Undeva doar caprimulgul
Dă cântări neînțelepte.

Și cad astre înspre vale
Peste cețurile-n brumă
Oprind fuga în petale
Fără semn și fără urmă.

Uneori doar din viteză
Nu se-opresc din alergare
De nasc fără paranteză
Bulbucirea de izvoare.

Le tot probozesc răchite
Susurând fără de zgomot
Să se lase adormite
Într-o liniște-n aromă.

În tihniri să nu-și sfărâme
Diamante de lumine
Ascultând cum iar salcâmii
Preling doruri în ciorchine.

Să devină numai lacrimi
Strălucind pe-obrazul Vieții
De atâtea clipe sacre,
De atâta frumusețe!
Victor Bragagiu